

for finansåret 1957-58 givet den fornødne hjemmel til at forlænge den Det Store Nordiske Telegraf-selskab A/S meddelte almindelige kabelkoncession for et tidsrum af 20 år regnet fra den 1. januar 1958. Samtidig henstillede finansudvalget i den fornævnte skrivelse til overvejelse, om ikke lov nr. 84 af 11. maj 1897 burde ændres således, at det fremtidig blev undgået ved tekstanmærkning til finanslov eller lov om tillægsbevilling at opnå hjemmel til at fravige lovens bestemmelser om koncessionsperiodens længde, jfr. § 4, stk. 4. Forslaget om ophævelse af lovens § 4 er i overensstemmelse med finansudvalgets nævnte henstilling.

Den ændrede affattelse af § 5 tilsigter alene at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med moderne straffelovgivning og nyere retsplejebestemmelser.

Da der i § 6, stk. 1, i loven af 1897 er henvist til bestemmelser, som bortfalder med ændringen af lovens § 2, og da den praktiske betydning af § 6 i det hele må anses for minimal, foreslås hele § 6 ophævet.

1897-lovens § 15 findes at kunne ophæves, da man ikke skønner det nødvendigt at bevare straffesanktionen for de i bestemmelsen omhandlede overtrædelser.

Det bemærkes, at bestemmelserne i 1897-lovens § 17, stk. 2, og § 18, stk. 2, for så vidt angår straf, samt § 17, stk. 3, er ophævet ved § 3 til ikræfttrædelsesloven (lov nr. 127 af 15. april 1930) til

borgerlig straffelov. Overtrædelser af telefon- og telegramhemmeligholdelsespligten kan derfor kun straffes efter § 152, stk. 3, i borgerlig straffelov. Den grønlandske kriminallov nr. 155 af 15. marts 1954 indeholder ikke en til straffelovens § 152, stk. 3, svarende regel, men det må dog antages, at overtrædelser i Grønland af telefon- og telegramhemmeligholdelsespligten vil kunne rammes efter den grønlandske kriminallov, uanset at det ikke har fundet helt klart udtryk i lovens tekst.

Spørgsmålet om afskedigelse som disciplinær straf for overtrædelse af hemmeligholdelsespligten, der fortsat påhviler alle beskæftigede ved såvel statens som koncessionerede selskabers telekommunikationsvirksomhed, vil med den fuldstændige ophævelse af § 17, stk. 2, og § 18, stk. 2, være at afgøre efter de almindelige regler om afskedigelse af personer i statens tjeneste.

Til § 2.

Da §§ 4 og 6 i loven af 11. maj 1897 foreslås ophævet ved § 1 i nærværende lovforslag, findes det rigtigst tillige at foreslå ophævelse af § 2 i loven af 30. juni 1919 om fornyelse af telefonkoncessioner m. v., idet der i bemeldte § 2 henvises til 1897-lovens §§ 4 og 6.

De i de gældende telefon- og telegrafkoncessioner indeholdte bestemmelser, som strider mod nærværende lovforslag, forudsættes ophævet i og med ikræfttrædelsen af loven.